

La Maria Carme de Can Tabaquet, amb els infants dels senyors Tarragona. (Foto: Josefina Coromina).

següent, el 1856, es va casar amb Teresa Manent i Bassa, filla de can Malé de Lliçà d'Amunt. Ella rondava els 20 anys.

Aleshores, a mitjans segle XIX, el mas Granada constava de la quintana de terra que s'estenia al voltant de la casa, al barri de la Serra, on hi havia més de 8 quarteres de secà; gairebé 2 quarteres de vinya; 5 quarteres i mitja de "bosque carboneo" i pràcticament 2 quarteres més de "bosque fagina". A més, tenia una peça de terra al barri del Rieral, formada per 7 quartans de regadiu i 1 quartà i 3 picotins d'erm. Entre el bestiar de la casa, hi constaven un cavall i 2 porcs. En comparació al cadastre de cent anys abans, l'heretat havia disminuït.

Tot i això, l'any 1877 en Joan Lluch encara va adquirir una peça de terra situada al Rieral de Santa Eulàlia on hi havia una casa amb el número 9, i una petita feixa situada a can Plici. Va rebre aquesta finca d'una tal Maria Àngela Manent, i l'any següent, el 1878, dits béns van ser registrats a nom de la seva muller, Teresa Manent.

Però, si en l'àmbit patrimonial les coses no van ser prou reeixides, la fortuna fou encara més adversa en l'esfera familiar. El matrimoni format per en Joan i la Teresa va tenir 8 fills. La primera criatura, Rosa, no va superar la infantesa, i va morir als 8 mesos del seu infantament, l'any 1857.

L'any 1859 va néixer el fill primogènit, de nom Josep, curiosament al barri barceloní de la Barceloneta, tot i que immediatament va viure a Santa Eulàlia. En Josep, com el seu pare, feia de pagès, i no es va casar fins a una edat avançada, amb 40 anys, el 1899; la seva muller es deia Agustina Masó i només tenia 18 anys. Tot i ser el fill mascle més gran, en Josep no fou l'hereu de can Granada. Va morir l'any 1922, sent veí de Sant Feliu de Codines.

La tercera filla del matrimoni format per Joan Lluch i Teresa Manent es digué Maria. Nascuda l'any 1861, la seva vida fou interrompuda a l'edat de 12 anys per una bronquitis. El 1863 naixia el quart fill, de nom Jaume. D'ell en sabem ben poques coses, ja que va morir entre 1878 i 1887, essent també molt jove. L'any 1866 nasqué Àngela, la qual degué marxar aviat de casa seva, ja que el 1888 es trobava a Granollers del Vallès.

A l'entorn de 1870 va néixer en Pau, descrit en el cens de 1901 com a "jornalero". No sabem si es va casar, ni tampoc si era l'home recordat per l'Hermínia Flaquer. Segons aquesta veïna de la Serra, quan era jove i vivia a can Mallorca, va conèixer un home gran que no estava gaire bé del cap, a qui anomenaven "en Pau de can Granada". Explica que, un dia, es va acostar a can Mallorca, on hi ha una cisterna, i se la mirava per llençar-s'hi. La mare de l'Hermínia va intentar tranquilitzar-lo, i li va oferir una mica de menjar per distreure'l. Desconeixem la data i les circumstàncies de la seva mort.

El penúltim fill, Eusebi, nat el 1870, va morir 15 mesos després com a conseqüència d'una bronquitis, tal i com havia succeït amb la seva germana Maria.

Finalment, pels volts de 1872, va néixer el darrer fill del matrimoni, en Joan Lluch i Manent (1872-1938). Malgrat ser el més petit, va esdevenir l'hereu de la casa –el seu germà Josep, tot i ser el primogènit, no ho va ser; en Pau tampoc, potser per alguna deficiència; i els seus germans Jaume i Eusebi no van arribar a l'edat adulta–. L'any 1888,